

POŻYĆ SIĘ (1) *vb pf*

inf pożyć się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w. s.v. pożyć.

W funkcji wzajemnej: Zadać sobie nawzajem klęskę (w antropomorfizowanym opisie gry w szachy):
[Borzuj] Kazał wnet w pole wyciągnąć piefzkowi [...] przeciw niemu/ pan woyskka czarnego/ Wyprawił
tákież dworzániná łwego. Nátárwłzy ná fie/ nie mogli fie pożyć. *KochSz A4v.*

Synonimy: pobić się, porazić się.

Formacje współrdzenne cf ŻYĆ.

LW